

NOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Rådsmøde (Transport, Telekommunikation og Energi) den 3. december 2014

Rådsafgørelse om ratificering af den internationale konvention om standarder for uddannelse, certificering og vagthold for mandskab på fiskefartøjer (STCW-F), KOM(2013) 595 endelig.

1. Resumé

Kommissionens forslag til rådsafgørelse er fremsat med henblik på at tillade medlemsstaterne at ratificere den internationale konvention om uddannelse, om sønæring og om vagthold for personel i fiskeskibe, 1995 (STCW-F konventionen).

Medlemslande der, ligesom Danmark, allerede har ratificeret konventionen, forpligtes med rådsafgørelsen til at deponere en erklæring i FN's Internationale Søfartsorganisation (IMO). I erklæringen bekræfter landet over for IMO, at EU-retten om anerkendelse af erhvervskvalifikationer er gældende for forholdet mellem medlemslandene, dvs. at EU-retten har forrang for konventionen.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (Transport, Telekommunikation og Energi) den 3. december 2014 med henblik på principiel enighed.

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller administrative konsekvenser for Danmark.

2. Baggrund

Forslaget er oversendt til Rådet den 20. august 2013 i dansk sprogversion. Forslaget er fremsat bl.a. med hjemmel i TEUF artikel 218, hvorefter Rådet træffer afgørelse ved kvalificeret flertal, efter at Europa-Parlamentet er blevet hørt.

Konventionen om uddannelse, om sønæring og om vagthold for personel i fiskeskibe (STCW-F-konventionen) blev vedtaget i 1995 og trådte i kraft i 2012. Danmark ratificerede STCW-F konventionen i 1998. Udover Dan-

mark har Letland, Litauen og Spanien som de eneste EU-lande ratificeret konventionen.

Konventionen indeholder bestemmelser om anerkendelse af sønæringsbeviser fra lande, der også er part til konventionen. Konventionen opstiller endvidere minimums uddannelseskrav for besætningen i fiskeskibe og krav til bevisudstedelse for officerer i fiskeskibe, herunder om sundhedsmæssig egnethed.

Konventionen er ikke gennemført i EU-retten.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 indeholder regler for medlemsstaternes regulering af gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Direktivet gælder for EU-borgere, som ønsker at udøve deres erhverv i en anden medlemsstat, hvor erhvervet er reguleret. Direktivet gælder også for arbejde om bord på fiskeskibe.

Med henvisning til direktivet om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og Domstolens retspraksis om eksternt kompetence vurderer Kommissionen, at medlemsstaterne ikke kan ratificere STCW-F konventionen uden EU's godkendelse.

3. Formål og indhold

Formålet med forslaget til rådsafgørelsen er at bemyndige medlemsstaterne til at ratificere STCW-F konventionen. En tilladelse er efter Kommissionens opfattelse nødvendig, da der er EU-kompetence i spørgsmålet om anerkendelse af andre EU-medlemsstaters sønæringsbeviser.

Forslaget indebærer, at en medlemsstat samtidig med ratifikationen skal tage et forbehold i IMO med hensyn til, at anerkendelsen af erhvervskvalifikationer mellem EU-medlemsstaterne sker efter gældende EU-ret.

Efter forslaget skal de lande, der har ratificeret konventionen, herunder Danmark, deponere en erklæring i IMO, hvori de bekræfter, at anerkendelsen af erhvervskvalifikationer mellem EU-medlemsstaterne sker efter gældende EU-ret.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra det ansvarlige udvalg (Beskæftigelse og Sociale Anliggender (EMPL)). Transport og Turismeudvalget (TRAN) og Fiskeriudvalget (PECH) har valgt ikke at udtale sig.

5. Nærhedsprincippet

Arbejdstageres ret til fri bevægelighed og medlemslandenes gensidige anerkendelse af erhvervskvalifikationer er omfattet af EU-retten. Nærhedsprincippet vurderes på denne baggrund at være overholdt.

6. Gældende dansk ret

Danmark ratificerede STCW-F konventionen i 1998. Der blev ikke på daværende tidspunkt taget forbehold over for IMO med hensyn til EU-rettens forrang, for så vidt angår anerkendelse af andre EU-landes sønæringsbeviser.

Forud for ratifikationen var den danske lovgivning blevet tilpasset konventionens bestemmelser.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ikke samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Forslaget er sendt til høring i EU-specialudvalget for skibsfartspolitiske spørgsmål den 11. oktober 2013 med frist for bemærkninger den 22. oktober 2013. Der er modtaget svar fra Søfartens Ledere og Dansk Erhverv. Dansk Erhverv har ingen bemærkninger til forslaget.

Søfartens Ledere udtrykker tilfredshed med, at Danmark har ratificeret STCW-F og i øvrigt overlod spørgsmålet om, hvorvidt Danmark kan, vil eller bør deponere en erklæring hos IMO om forrang for EU-retten, til de danske myndigheder.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er blandt medlemsstaterne en generel positiv holdning til forslaget, omend enkelte lande fortsat betvivler nødvendigheden af en rådsafgørelse.

En række lande har endvidere i lighed med Danmark stillet spørgsmål ved merværdien i, at medlemslandene i forbindelse med en ratifikation skal depone et forbehold i IMO, hvor det fremgår, at EU-retten har forrang for konventionen, således at anerkendelsen af erhvervskvalifikationer mellem EU-medlemsstaterne sker efter gældende EU-ret.

12. Regeringens generelle holdning

Overordnet stiller regeringen sig positiv over for forslaget, da en større opbakning til STCW-F konventionen vil kunne øge sikkerheden til søs, herunder sikre bedre muligheder for, at EU-landene kan være med til at hæve sikkerhedsniveauet for fiskeskibe i EU.

Regeringen er enig med Kommissionen i, at der på et enkelt område i konventionen er bestemmelser om gensidig anerkendelse af kvalifikationer, som falder under EU's enekompetence, jf. direktiv 2005/36/EF om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Dog finder regeringen, at det af forslaget bør fremgå eksplicit, hvilke dele af konventionen, som er omfattet af EU's kompetencer.

Regeringen finder, at forslagets bestemmelser om, at der skal indgives en reservation eller erklæring til IMO om EU-rettens forrang er problematisk. En erklæring kan opfattes som udtryk for, at EU-landene kun delvist ønsker at medvirke i den globale regulering af søfarten. Dette mindsker presset på de tredjelande, som endnu ikke har ratificeret konventionen, hvilket i sidste ende kan have en negativ effekt på det globale sikkerhedsniveau.

Regeringen vil derfor arbejde for, at forslagets krav om indgivelse af en erklæring bortfalder. Alternativt vil regeringen arbejde for, at en erklæring som minimum indeholder EU's målsætning på området, som bør være, at samtlige EU-medlemslande ratificerer konventionen af hensyn til et optimalt sikkerhedsniveau og overensstemmelse mellem EU-regler og IMO-regler

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.